

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Caput IX. Idem Episcopo Rossen. Archid. Bathonien. & Magsistro V.v. de
Sancta Fide, Canonico Vvbelen.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](#)

predictum sua redderet conscientia innocentem, postquam tu eum officio, & beneficio suspendisti, ad nostram festinanter accessit presentiam ad suam innocentiam excusandam. Sed cum apud nos moram facere longioriem, & a nobis misericordiam postulareret, praefata falsitatis omnimodam ignorantiam proponendo, ipsum tamen cum literis nostris ad te duximus remittendum, ut misericordiam inveniat, quam precatur. Inde est, quod fraternitati tua per A. s. m. quat. si praefata litera, in quibus fuit falsitas deprehensa, formam de simplici justitia habuerunt, cum præsumi non debat, quod pro talibus literis, quæ de facili possunt a quibuslibet obtineri, fraudem commiserit falsitatis, ab ipso presbytero canonica purgatione recepta, quod conscientia non fuerit falsitatis, nec b. literis illis usus est, postquam eas falsas esse cognovit, tu ei divina pietatis intuitu officium, beneficiumque restituas, & eum super hoc ulterius non molestes: quia sicut justum est excessus corrigeret delinquentium, sic iniquum merito reputatur, si severitas poenæ puniat innocentes.

NOTÆ.

tus prout in præsenti transcribitur, additur Stephanus Archiepiscopo.

^a **[Dem.]** Ita etiam legitur in quarta collectio-
ne, fab hoc tit. cap. i. in epistolis vero edi-
tis Colonia lib. 2. fol. 226, ubi repetitur hic tex-

25

^b **[Literis usus est]** alias falsi crimen commi-
teret, juxta tradita in cap. ad audientiam.

CAPUT IX.

Idem Episcopo Roffen. Archid. Bathonien. & Magistro V.v. de Sancta
Fide, Canonico Vrubelen.

EX continentia literarum dilectorum filiorum N. Abbatis sanctæ Crucis de Waller, & Magistri Simonis de Suevella nobis innotuit, quod cum olim quæstio, qua vertebaratur inter dilectos filios M. Phil. de Ludelieve, ex una parte; & Robertum, & Vincentium clericos, ex altera, super Ecclesia de Streton, ipsis, & N. quondam Abbatii de Straford, a bona memoria C. Papa prædecessore nostro commissa fuisset; eodem Abbate pariter, & prædicto Vincentio de hac luce subtractis, prænominati duo judices juxta tenorem rescripti Apostolici procedentes, attestations, & allegationes utriusque partis diligentius audierunt: tandem cum renunciatum eis ab utraque parte fuisset, & secundum allegata definitiva esset sententia promulganda, contra Magistrum P. aduersa pars literas Apostolicas arguit falsitatis, & eas esse falsas sub periculo cause se firmiter assertur probaturam, sibi legem imponens, ut a causa caderet, nisi probaret evidenter falsitatem: & ne ulterius judices in causa procederent, Seden Apostolicam appellavit. Sapientio autem Phil. exhibente illum, per quem literas impetravit, & firmiter promittente, quod eas veras esse probaret, memoratus R. ab eisdem judicibus requisitus, ut aliquam notam exprimeret falsitatis, propter quam falsas esse literas proponebat, nihil aliud specificare voluit, nisi quod eas falsas dixit, & assertur a Cancellaria nostra nullatenus emanasse. Supradicti vero judices ab ipso R. juratoria cautione recepta, quod accusationem falsitatis prosequeretur, sicut superius est expressum, sequentem diem post Dominicam, quæ cantatur, Letare Hierusalem, proxima præteritam, ad prosequendum coram nobis appellationem interpositam, utrique partem terminum præfixerunt. Ceterum praefatus Rob. in termino prætaxato, ad præsentiam nostram accedens, super falsitate literarum, ac processu negotii, veritate suppressa, ut dicitur, a nobis ad prædictos judices literas impetravit, & nihil proorsus de falsitatis accusacione proponens, a Sede Apostolica furtivè recessit. Verum nos literas ipsas, quæ per darguta fuerant falsitatis, diligentius intuentes, nullum in eis signum falsitatis, vel suspicionis invenimus, nisi paucarum literarum rasuras, quæ nequaquam sapientia animum in dubitationem vertere debuerunt. Ideoq; discretioni vestra per Apostolica scripta mandamus, quatenus inquiratis super his diligentius veritatem: & si vobis constituerit jam dictas literas a nobis suisce veritate tacita impetratas, & sapientum Rob. se se obligasse sub periculo cause, quod priores literas falsas esse probaret, cum inter ipsum, & adversarium suum quæstio personalis agatur, & quilibet abrenunciandi juri suo liberam habeat facultatem, ipsi Rob.

Rob. super prædicta Ecclesia silentium imponatis: alioquin partibus convocatis, audiatis causam, & ap. rem. fine debito terminetis. Datum Lateran. XIII. Kal. Nov.

NOTÆ.

- I. ^a [Dem.] Ita legitur in quarta collectione, *sub hoc titulo cap. 2.* & reperitur textus hic *in lib. I. epist. Innoc. epist. 400.* ex quo registro literam huius textus restituo. Causa præsentis textus contigit in Anglia, ubi extat Monasterium S. Crucis de Balkham constructum ab Haroldo Rege An-

glorum, ut referunt Mathæus Paris *in Willmo I.* continuator Bedæ *lib. 3. cap. 13.*

^b [Rasias.] Quæ attendi debent, præcipue extent in loco suspecto, iuxta tradita *in cap. 6.* de fide instrum.

^c [Renunciandum.] Ut probavi latè *in cap. 5.* diligenti, deforo compet.

TITULUS XXI.

De sortilegis.

CAPUT PRIMUM.

Ex Pœnitentiali^a Theodori.

Nb tabulis, vel in codicibus sorte c futura non sunt requirenda, aut nullus in Psalterio, vel in Evangelio, vel in aliis rebus sortiri præsumat, nec divinationes aliquas in aliquibus rebus observare. Quod si fecerit, XL. dies pœnitiat.

NOTÆ.

- I. ^a [Theodori.] Ita etiam legitur in prima collectione, *sub hoc tit. cap. 1.* & in Pœnitentiali Romano tit. 6. cap. 7. ita textus hic habetur *In tabulis, vel in codicibus sorte futura non sunt requirenda, ut nullus in Psalterio, vel in Evangelio, vel in aliis rebus sortiri præsumat, nec divinationes aliquas in aliquibus rebus observare.* Quod si fecerit XL. dies pœnitiat. Et cap. 20. ita habetur: *Requisiti sortes in codicibus, vel in tabulis, ut plures solent, qui in Psalterio, & in Evangelio, vel in aliis hujusmodi rebus sortiri præsumunt: Si fecisti, decem dies pœnitias.* Quæ verba etiam refert Burchardus lib. 19. Decreti: & retinendo illa verba 40. dies pœnitias. Papiensis in 1. collecti, *sub hoc tit. cap. 2.* De hoc Pœnitentiali Theodori, & ejus antiquitate egi *in cap. 3. de sortis.*

2. ^b [Tabulis.] In talibus, legitur hac in sexta collectione, sed utroque male; & legendum esse in taleis, observavit Cironius lib. 1. obser. cap. 3. talez enim sunt sectiones lignorum, vel prælegmina, teste Vartone lib. 1. de re rustica. Unde Nonius Marcellus cap. 8. dici ait rufico vocabulo *intertaleare*, idest dividere, vel excidere ramum ex utraque parte æqualiter præcissum. Unde quia in his lirculis, & ramis sortes inquirebantur, ideo rectius legendum eit, *in taleis.* Morem hunc sortes inquirendi expressit Tacitus de morib. Germanorum, his verbis: *Sortium consuetudo*

simplex. Virgam fructifera arboris decimam in surculos amputare, eosque noctis quibusdam dicens super candidam vestem temere, ac fortuita flagrare: mox si publicè consulatur, sacerdos civitatis? si privatum ipse pater familias precatus Deos, columnæ suspiciens, ter singulos tollit, sublatos secundum impressam ante noctam in erpectatur. Similem Sinarum divinationem describit Joannes Mendoza Episcopus Liparensis lib. 2. Histor. Sinarum, cap. 4. Philippinenium Ignatius cap. 8. Itinerarium.

^c [Futura.] *Futura* legitur in hac sexta collectione, sed male; nam per has sortes *Sanctorum in codicibus, & libris sacris non futra inquirebantur, sed futura requirebantur: quæ lectura suaderet ex verbis sequentibus, ibi: Nec divinationes aliquas. Facit canon 4. Concilij Aquilgran. celebrati tempore Caroli Magni, prout habetur tom. 17. Concilior. pag. 45. ibi: De codicibus, vel tabulis requirendum, & ut nullus in Psalterio, vel in Evangelio, vel in aliis rebus sortiri præsumat, nec divinationes aliquas observare.*

^d [Quadragesita dies.] *De hac pœnitentia, & ejus forma egi in cap. accus. sibi, de accus.*

COMMENTARIUM.

EX hoc canone prout facit in Pœnitentiali, se- 4. quens deditur assertio: *Sortes in libris, vel Conclu- tales profunoris sciendis non sunt facienda. Pro- ficitur, ideo rectius legendum eit, in taleis.* Morem hunc sortes inquirendi expressit Tacitus de morib. Germanorum, his verbis: *Sortium consuetudo*